Ч. 268. Четвер 14 (1) грудня 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Скликане спільних Делеґаций. — З Ради державної. — Італіяньско-турецка війна. — Росия а Персия. — Ворохобня в Хіні.

„Wiener Ztg.“ оголосила відручне письмо цісарске до міністра справ заграничних ґр. Еренталя і обох президентів міністрів в справі скликаня спільних Делеґаций на день 28 с. м. до Відня. Таке саме письмо оголосила і угорска ґазета урядова.

На понеділковім засіданю палати послів предложив пос. Єдинак внесене в справі скасованя чисельної льотериї. В дальшім ході розправи над провізориєю буджетовою промавляв пос. Лагодиньский і докоряв правительству зглядно президентови кабінету ґр. Штірґк, доказуючи, що стремить до введеня в житє §. 14. Радикальні рускі посли — казав бесідник — не можуть заняти супротив правительства иншого становища як лиш опозицийне. Дальше докоряв бесідник президентови міністрів, що в своїй бесіді не згадав зовсім о Русинах а навіть занедбав припису формальної чемности, коли розпочинав переговори з партиями. Відтак говорив бесідник про польско руску угоду і сказав, що Українці не боять ся борби, до котрої привикли від 500 літ.

Опісля пос. Шепфер предложив бажаня християньско-суспільного союза. З черги обговорював пос. Вітик інтервю посла Крамаржа в українській справі. Бесідник сказав, що п. Крамарж підюджував роскийске правительство проти українського руху і жадав від Австриї і Поляків згноблення української революциї. П. Крамарж представив ся як адвокат російских інтересів в Австриї. Ходила чутка, що „Narodni Listy“ одержують від російского правительства 3.0 0 рублїв річно. Бесідник не хоче в сім напрямі доходити, чи се вплинуло на зміст інтервю, але погляди п. Крамаржа є характеристичні для єго політики. Бесідник жалує ся дальше, що правительство нічого не робить, щоби спинити русофільский рух в Галичині і не сповняє національних домагань Українців; на чолї тих постулятів стоїть домаганє основаня українського університету у Львові. Обговорював відносини, пануючі в середнім і людовім шкільництві, справу реформи виборчої до сойму і справу еміґрациї.

Між иншими промавляв ще пос. Поточек, котрий обговорював потреби сільского населеня, передовсім західної части Галичини. Що до дорожнї мяса, то бесідник є тої гадки, що головною єї причиною є за острі ветеринарийні приписи з нагоди появи худобячої пошести. Галичина має на стільки худоби і безрог, що вистарчило би на виживленє цїлої монархії, наколи би хибні ветеринарийно-поліцийні зарядженя не знищили всего галицкого довозу. Наконець вказав пос. Поточек на хиби в судівництві.

На тім перервано розправу буджетову. Між внесеними інтерпеляциями знаходилась також інтерпеляция пос. Брайтера в справі застановленя судового поступованя против о. Каміньского.

„Pester Lloyd“ подав розмову свого римского кореспондента з одним італіяньским державним мужем. Між ґр. Еренталем а італіяньским міністром загранчних справ Сан Джуліяно настали в останних часах дуже приязні відносини. Теперішне італіяньске правительство є рішучим прихильником тридержавного союза і удержить ся при власти довго. В справі тріполітаньскої війни заявив той інформатор, що Італіянці переведуть фактичну анексию Тріполїса без фінансових трудностий. Як би Туреччина згодила ся була перед тим зі станом річий, витвореним тепер проклямациєю анексиї, Італія була би радо поробила їй значні концесиї, але чим більші суми пожирає війна, тим менше готова Італія признавати Туреччині якісь концесиї. Впрочім кореспондент „Pester Lloyd-у“ виніс вражінє, що на випадок щирої мирової пропозиции з боку Туреччини італіяньске правительство згодило би ся признати релїґійні права султана в Тріполісї.

Ситуация Італіянців в Тріполісї єсть більше менше така: Головна армія заняла не біль-

---

33)

Крізь стіну.

(З французского — Кл. Моффета).

(Дальше).

— То розуміє ся само собою. А дївчина?

— Я сам єї привів. Она в другій комнаті. Арештанта стережуть в иншій комнаті.

— Добре. Єму не вільно бачити сьвідків. Пильнуйте того. А ще що? Річи, які він мав перед тим на собі — найдені?

Аґент притакнув.

— В комнаті на пятім поверсї, яку він від року винаймав. Він там перебирав ся і ми найшли всьо: перуку, бороду, одінє і т. д.

— Дуже добре! — відозвав ся Ґотвіль, затираючи руки. — Зараз розпічнемо. А я хочу, аби ви були при переслуханю, Кокеніль.

— О, дуже хорошо з вашої сторони! — відповів аґент.

— Зовсім нї! Потребую вашої помочи. Отже скоро, наперед! Віддаліть сьвідків і давайте сюди арештанта.

Зараз опісля вступив до комнати арештант з закованими руками і проводжений жандармом. Він був зовсім спокійний і рівнодушний на вид, глядів на свої кайдани і на поліцияна з великою погордою і дивив ся на судию і на Кокеніля дуже з висока.

— Сідайте там, — почав Ґотвіль і арештант з байдужною міною сїв на вказаний єму столець.

Писар засів коло свого стола і вхопив за перо.

— Як називаєте ся? — почав судия.

— Не маю охоти подавати мого назвища.

— Називаєте ся Адольф Ґренер?

— Нї.

— Ви різьбар?

— Нї.

— Ви перебирали ся в послїднім часї за різьбаря?

— Нї.

Всї ті три заперечуючі відповіди звучали необало і байдужно.

— Ґренер, ви говорите неправду; вскорі вам то докажу. Але скажіть менї, чи можете заплатити собі адвоката?

— Може бути, але я не потребую нїякого.

— То не має нічого до річи. Вас підозрівають, що ви допустили ся злочину і —

— Якого злочину? — спитав арештант живо.

— Скритоубийства — відповів судия, перервав на хвилю і додав відтак з притиском:

— Маємо причину гадати, що ви застрілили білярдового грача Мартінеца.

Судия, а так само й Кокеніль глядїли дуже уважно на лице увязненого, коли імя Мартінеца було виголошене, але то лице не зраджувало сліду зворушеня.

— Мартінеца? — спитав найрівнодушнїйше в сьвітї. — Я нїколи о нїм не чув.

— О, будете ще богато о нїм чути — відповів Ґотвіль. — Право вимагає, аби кождий обжалований користував ся при переслуханю помочию оборонця. Тому питаю вас ще раз, чи хочете взяти собі адвоката?

— Нї — звучала спокійна відповідь.

— То трибунал з уряду приділить вам єго. Попросїть пана адвоката Кіза — сказав обертаючи ся до писаря.

— То зовсїм не потрібне — замітив арештант з гордою усьмішкою. — Не хочу єго бачити на очи.

— Ґренер, раджу вам у вашім інтересї не відзивати ся так зухвало.

— Ех, що там! Говорю, як менї подобає ся. І як менї сподобає ся, буду на ваші питаня відповідати, або нї.

В тій хвили явив ся адвокат, товстий чоловічок з червоним лицем, буйним волосєм і живими руками. Єго дуже бавило, коли єму сказали, що арештований не хоче приймити єго оборони і він з видом цікавого слухача сїв собі в кутї комнати.

Судия продовжав своє переслуханє.

— Вас арештували нинї в товаристві одної дами. Чи знаєте, хто є та дама?

— Одна моя знакома.

— З котрою ви мали зійти ся в тій гостинници?

— Та-ак!

шиӣ простір побережа коло Тріполіса як на 30 до 35 кільометрів довгий а сягаючий аж до Аін-Зари яких 12 кільометрів від Тріполіса на полудне. Ситуация Італіянців в Бенґазі, Дерні та Гомсі єсть майже така сама як в Тріполісі, з тою хиба ріжницею, що там турецко-арабскі войска не завернули ще так значно в глубину краю, але кружать довкола міст у віддали 10 до 15 кільометрів. І там майже що день приходить до більших або менших перепалок. Поза вузку граничну полосу і тут Італїянці не висунули ся ані разу а італїяньскі команди навіть не мають точнїйших інформаций про силу і становища неприятеля. Зміркувавши, що під огнем італїяньских воєнних кораблїв не можуть думати про здобутє тих міст, Турки і тут занехали більші атаки, обмежуючись лише до партизантскої війни та зберігаючи головні свої сили в глубині краю.

З Бенґазі доносять: В ночи з 10 на 11 с. м. заатакував неприятель висунену італїяньску лїнию. По короткій оживленій борбі неприятель побитий уступив ся. Атак на баґнети виконали італїяньскі вояки з великою бравурою. Неприятель мав 36 убитих і богато ранених; по італїяньскій стороні було 3 убитих і 13 ранених.

„New York Herald" доносить з Тегерану, що 5 тисяч турецкого войска перейшло перску границю коло Сальмас. Турецке правительство наміряє поставити військо на перскій области, поки російскі війска не уступлять ся з Персиї. Чи так дійстно єсть, як згадана ґазета доносить, годі поки що знати але то має бути фактом, що становище Туреччини в справі перскій вплинуло значно на поступованє Росиї і вже тепер відзивають ся голоси, що Росия не задумує ані накидати Перзиї давного шаха ані нарушати єї незвисимість а хоче лиш щоби були сповнені єї жадання.

Хіньским революціоністам якось вже не веде ся. З Пекіну доносять: Мимо застановлення воєнних кроків революціоністи коло Шікіянуані завели нову борбу, котра закінчила ся побідою правительственного войска. Дальше доносять з Пекіну: У відповіди на телеґраму Ґванґсуна, бувшого проводиря ворохобників у Вучанґу, котрий предкладав Юаншікаєви превидентуру хіньскої републики, коли би той станув по стороні революціоністів, відповів тойже, що заграничні правительства не признали би нїколи хіньскої републики.

Новинки.

Львів, 13 грудня 1911.

— **Нове старосто в Галичині.** Урядова Wiener Ztg. помістила оповіщенє Міністерства справ внутрішних о утвореню нового старостваа в Галичині з осідком в Радехові.

— **Іменованя.** П. Намістник поручив управу староства в Мостисках секретареви Намістництва Тад. Ґавроньскому.

— **Надане презенти.** Ц. к. Намістництво запрезентувало о. Данила Бахталовского гр. кат. пароха в Яблонові і декана гусятиньского на опорожнену греко-катол. парохію цісарского надання в Стопчатові.

— **Ліцитациї.** Дня 15 грудня 1911 о год. 9 рано відбуде ся в маґазинах товарових стациї Дрогобич публична ліцитация невідобраних. товарів, як: кава, соки овочеві, мід, вино, сукна, скло, машини до шитя, меблї, дахівка, порожні бочки і т. п.

Дня 18 грудня 1911 о год. 9 рано відбуде ся в маґазинах товарових стациї Львів публична ліцитация невідобраних товарів, як: мило, вино, горівка, скіри, меблї, книжки, машини рільничі, товари блаватні, пянїно, порожні бочки і т. п.

— **Львівский руский театр в Тернополи.** Саля „Міщаньского Брацтва". — Початок пів до 8 вечером.

Білети продає раньше „Народна Торговля", а від 6 вечером каса театру.

В четвер, дня 14 грудня с. р. премієра „Живий труп", драма в 6 діях а 12 відслонах Л Толстого.

В пятницю, дна 15 грудня популярна вистава по знижений до половини ціні „Міра „Ефрос".

В суботу, дня 16 грудня с. р. Новинка: „Оповісти Гофмана", опера в 6 діях з прольоґом Оффенбаха.

В неділю, дня 17 грудня с. р. „Ой не ходи Грицю на вечерниці", народний образ зі сьпівами і танцями в 5 діях Старицкого.

— **Про Маркіянове сьвато в Заліщиках** доносять до „Руслана": В Заліщиках празновано ювілей сотних роковин уродин Маркіяна Шашкевича двома разами.

Дня 6-го падолиста обходили се сьвято торжественно парохія і школи. В той день зібрали ся у церкві парохіяни Заліщик і молодіж усіх шкіл в парохії на заупокійне богослуженє, яке відправив о. парох при участи місцевих сьвящеників. По службі Божій виголосив о. парох Чорнодоля сьвяточну, патріотичну проповідь, вказуючи на ідеали Маркіяна, віру і любов, і загріваючи присутних, щоби йдучи шляхом Маркіяна, плекали і дорожили єго ідеалами, які є одинокою підоймою народного розвитку — а які так часто нехтують ся у нас і то під позором патріотизму.

По Богослуженю в церкві відбув ся заходом учеників учит. семінариї сьвяточний поранок в салі „Сокола".

Дня 8 грудня празновано в друге в Заліщиках сьвяточні роковини Маркіяна, а мала їх відпразнувати ціла Заліщиччина. О годині 9 ій відправили Службу Божу оо. Флєрчук, Чорнодоля і Лабач — опісля станули до парастасу коло прибраного вінками від читалень катафальку, на котрім видніло сьв. Евангелиє, вкрите епітрахилем, хрест і чаша, усі присутні сьвященики, почім сьвяточну проповідь виголосив о. Коцук, парох Щитовець. У церкві співав гарно хор учеників учит. семінариї. По богослуженю наступив маніфестацийний похід „Січий" улицями міста. Торжество закінчилось концертом в салі „Сокола", на якім гарне вступне слово виголосив п. проф. С. Яричевский зі Серету і продукувались селяньскі хори з доохрестних сіл. Синьо-жовта хоругов, яка в оба дні повівала з місцевої церкви, давала наглядне сьвідоцтво, що Церква народного руху не осуджує і не спиняє, але навпаки єго підносить і усьвячує, осуджує лиш те, що у народнім русі з принципами Церкви незгідне і тих, які під покривкою народних справ хотять нарід відорвати від Церкви і тим самим місто єго підвигнути—гріб єму копають, забуваючи на доказану історією правду, що в народі ворог Христа і Єго Церкви єсть ворогом народа.

— **З зелїзниці.** З уваги на збільшений рух особовий підчас Сьвят різдвяних і в цїли уможливленя догіднїйшої їзди подорожних будуть курсувати поміж Львовом а Краковом надзвичайні поїзди особові, а іменно: дня 21, 22 і 23 грудня с. р. поїзд поспішний ч. 204, відходячий зі Львова о год. 2 мін. 30 по по-

---

— І не знаєте, як она називає?

— Як кажете?

— Як она називає ся?

— По що маю вам то казати? Чи й она підозріна о скритоубийство?

— Ґренер — відозвав ся судия строго — кажете, що та дама ваша знакома. Зараз побачимо. — Він задзонив.

— Пан Массон — сказав, коли двері отворили ся.

По кількох хвилях явив ся великий, елеґантно одітий чоловік з чорним, полискуючим волосєм і острими римскими чертами лиця.

— Ви пан Массон?

— Так.

— Ви маєте гостинницю при площи Маделен?

— Так, пане.

— Пригляньте ся тому чоловікови — він показав на арештанта. Чи виділи ви єго коли?

— Так, раз.

— Коли то було?

— Нинї по полудни. Він прийшов до мене — —

Реставратор перервав.

— Оповіджте подрібно всьо як було.

— Той пан велїв мене нинї по полудни закликати, бо мав до мене просьбу. Просив мене іменно, чи не дав би я єму на пів години можливо найкрасшої і найелеґантнїйшої дівчини з поміж моєї служби. Мало розходити ся о якийсь високий заклад, котрого подробиці мене не повинні обходити. Дівчина не потребувала нічого робити, лиш всісти з ним до приготовленого повозу і поїхати з ним до парку Монсо. Звідтам може сейчас вернути назад, а за ту малу прислугу мав він їй з огляду на високий заклад заплатити пятьсот франків. Конечним услівєм було, аби дівчина сейчас з ним ішла і була така елеґантна і хорошо одіта, щоби можна єї було уважати великосьвітною дамою.

— Дивна історія, що? — замітив Ґотвіль.

— Очивидно. Але великі пани мають часом такі сьмішні примхи, що я вже давно привик не дивувати ся їм. А крім того пятьсот франків то хороша сума і тому не хотів я дівчині боронити того. Тому сказав я єму, що маю нову і хорошу касиєрку, що має таку стать і так хорошо і елеґантно одягає ся, що вся моя служба не називає єї инакше лиш „баронова". На пів а найбільше на годину можу ту дівчину увільнити. Отже касиєрка одягла ся, а що відповідала єго вимогам, пішла з ним. Що дальше було, вже знаєте.

— Чи дівчина дістала обіцяні гроші?

— Так, він виплатив їй наперед.

— Чи він знав єї перед тим?

— Ні, я твердо пересьвідчений о тім, що він не бачив єї нїколи.

— Дякую, то менї вистарчає. Можете відійти. Ну, Ґренер, що ви скажете на то?

— Зізнаня таких людий нїчого мене не обходять — відповів арештований рівнодушно.

— Отже ви дали тій дівчині пятьсот франків?

— Ані менї не снило ся.

— Отже обстаєте притім, що то було дама з вашого товариства?

— Очивидно.

Ґотвіль потиснув знов дзвінок.

— Пані, що єї привели разом з арештованим — приказав.

Коли касиєрка увійшла бліда і залякана, велїв їй подати крісло і спитав:

— Знаєте арештованого?

— Нині по полудни побачила я єго перший раз.

— Чи можете рішучо то сказати?

— Так.

— І він заплатив вам пятьсот франків?

— Так.

— За нїчо инше, лиш щоби ви з ним переїхали ся?

— За нїчо инше.

— Дякую пані. Можете відійти.

Обернув ся звов до арештанта.

— Що ви на то скажете, Ґренер?

— Нїчого!

— Отже признаєте, що та дівчина говорила правду?

— Га, га! — засьміяв ся арештант злобно.

— Можлива річ, що така женщина в подібним случаю говорить правду?

Судия нахилив ся до Кокеніля і тихо розмовляв з ним. Відтак шепотом видав приказ писареви і коли той вийшов почав дальше переслухуванє.

(Дальше буде).

лудни а приходячий до Кракова о год. 8 мін. 5 вечером, дня 21, 22 і 23 грудня с. р. поїзд особовий ч. 19/II. часть, відходячий з Кракова о год. 10 мін. 50 в ночи, а приходячий до Львова дня 22, 23 зглядно 24 грудня с. р. о годині 7 мін. 45 рано.

Розклад їзди поспішного поїзду ч. 204 Е заподаний в стінних розкладах їзди, важних від 1. мая с. р. Поїзд особовий ч. 19 II а часть задержує ся на тих стациях, на котрих задержує ся поїзд особовий ч. 19. Поїзд поспішний ч. 204 має в Кракові получене з поїздом поспішним ч. 104 зелізниці північної, котрий відходить до Відня.

В окрузі ц. к. Дирекциї зелізниць держ. в Кракові будуть курсувати поміж Краковом а Закопаним надзвичайні поїзди, а іменно: дня 22, 23 і 24 грудня с. р. з Кракова до Закопаного поїзд особовий ч. 43/1014/1114/1213/6114. Розклади їзди сих поїздів суть заподані в стінних розкладах їзди, важних від 1. мая с. р. Часи приїзду і від'їзду повисше наведених поїздів суть подані після годинника середно-европейского.

— **Не удало ся.** Небезпечний злодій і розбишак Юліян Ганіч, котрий повістає тепер в слідчім арешті краєвого суду карного яко підозріний о то, що перед кількома місяцями допустив ся убийства на особі дозорця при ул. Длуґоша ч. 10, хотів оногди вечером підчас проходу на подвірю вязничім втечи з вязниці. Ганіч в порозуміню з другим арештантом закинув шнур на дерево і хотів звідтам спус ити ся на подвірє ґімназиї Франц Йосифа а від так звідтам втечи на ул. Камінну. Сторожа вязнична добачила то ще в пору і не допустила до втечі.

Господарство, промисл і торговля.

— **Головний виділ краєвого Товариства господарского „Сільский Господар“ подає до відомости:**

На внесенє голови пасічничої Секциї Вп. П. Івана Марцінкова маємо честь скликати отсим на день 18 грудня с. р. на годину 9 рано до льокалю нашого Товариства збори пасічничої секциї з таким дневним порядком:

1) Звіт дотеперішної діяльности пасічничої секциї.

2) Звіт голови секциї з сегорічних поїздок на пасічничі конґреси.

3) Справа заснованя торговлї медом, воском і припадками для членів Товариства.

4) Внесеня членів.

До участи в сих зборах секциї запрошені репрезентанти Союза молочарского в Стрию, дальше Краєвого Союза спілок господарско-торговельних у Львові і представителі всіх філіяльних пасічничих секций нашого Товариства.

Важною справою сих зборів буде заснованє торговлї медом і приладами пасічничими.

Головний Виділ Краєвого Товариства господарского „Сільский Господар“ у Львові:

Др. Ев. Олесницкий, в. р. голова. *Др. Гр. Величко*, в. р. секретар.

— **В справі внешеня оферт.** В „Ґазеті Львівскій“ і „Часописі технічній“ оголошує ц. к. Дирекция зелізниць державних у Львові роздачу достави і монтованя зелїзних конструкций дахових над токарнею, шлюсарнею лучників і ставил, тендровим варстатом і кузнею колових обручів у Львові.

Оферти належить вносити найдальше дня 28 грудня 1911 до 12-ої години в полудне.

Отворене оферт наступить дня 29 грудня о год. 12-ій в полудне.

Загальні та детайльні услівя достави можна переглянути у відділі для консервациї і будови зелізниць державних у Львові, де також можна одержати формулярі на оферти.

Телеґрами.

Відень 13 грудня. Рада державна. В дальшім ході дискусиї буджетової, по промові звітника Штайнвендера, палата 238 голосами против 100 ухвалила приступити до специяльної дебати над провізориєю буджетовою. — Президент подав до відомости письмо повідомляюче о скликаню делеґаций на день 28 с. м. і назначив вибір членів Делеґаций на завтра 6 год. вечером.

Президент відкликнув ся опісля до всіх послів, котрі мають промавляти, щоби в своїх бесідах не обиджали других послів і особи стоячі поза палатою. Просив також, щоби до президента ставлено лиш такі запитаня, які дійстно належать до его компетенциї.

Пекін 13 грудня. Вчера в ночи прибув тут відділ российского войска, зложений з двох компаній 5-го східно-сибірского полку стрільців з двома пушками і двома машиновими карабінами, загалом 350 вояків і 5 офіцирів.

Петербург 13 грудня. „Нов. Время“ доносить, що київский клюб націоналістів порішив ухвалу стверджуючу зріст руху українського „мазепиньского“, з котрим доси не веде ся ніяка борба, тимчасом рух той творить з'явище найнебезпечнійше, яке лиш може бути для цілости і єдности российскої імпериї, бо стремить як-раз до збуреня єдности тої основи величини Росиї.

Почдам (Нова палата) 13 грудня. Вчера вечером приїхав тут даньский король. В обіді, виданім в его честь в яспісовій ґалериї, взяли участь також кн. реґент Бруншвіку, канцлер держави Бетман-Гольвеґ і ин.

Цїна збіжа У Львові.

дня 12-го грудня:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця . . .	11 80	до	12 —
Жито	9·50	„	9·70
Овес	7·90	„	8·10
Ячмінь пашний . .	8 50	„	8 30
Ячмінь броварний . .	7·80	„	10·—
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня . .	10·—	„	14·—
Вика	10·—	„	11 —
Бобик	8·—	„	8·25
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова . .	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо . .	—·—	„	—·—
Конюшина червона . .	80 —	„	90 —
Конюшина біла . .	100·—	„	115 —
Конюшина шведска . .	75·—	„	85·—
Тимотка	65·—	„	75·—

Надіслане.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТНА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм часел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **2·30**§), **2·45**, 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.

*) до Ряшева, §) від 1/6 до 15/9 включно щоденн, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·45, 11·13.

†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, 2·20, 3·05*) 6·29†), 10·45.

*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·35

§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).

*) до Рави рускої (лиш в неділї).

До Яворова: 8·20, 6·00.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, 9·09, 11·33.

†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)

*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова;

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)

*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·22**, 5·50, 7·30, **9**, 10·15, **1·30**, **2**, 5·48, 7·15†) **8·25**, 9·50.

†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10·10†), 10·30.

†) з Красного.

З Черновець: 12·05, 5·45†), 8·05, 10·25*), 2·05, 5·57, **6·26**, 9·34

*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19 §), 11·09.

§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·13, 9·52†)

†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)

*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§).

*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Лозиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.